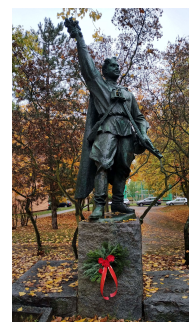

SVOBODA

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Ročník CXXXII
22. listopad 2023
28. listopad 2023

46

Bez obalu s KATEŘINOU KONEČNOU

Eurostat v minulém týdnu zveřejnil data k cenám plynu v evropských zemích za první pololetí letošního roku. A jak asi všichni tušíte – tato data, která jsou výsledkem neschopnosti Fialovy vlády, jsou pro Českou republiku alarmující. Cena plynu za kWh u nás meziročně vzrostla o 57 % a ze zemí V4 platí lidé u nás nejvíc. A to tak, že výrazně. Na Slovensku se za kWh platí zhruba polovina toho, co u nás, Maďaři pak neplatí ani třetinu. U elektřiny je situace obdobná. Zatímco Poláci i Slováci platí poloviční ceny, Maďaři jsou oproti nám opět někde na třetině. Na vině je opět nejvyšší meziroční nárůst cen, v případě elektřiny o 26 % za první pololetí tohoto roku. K tomuto nárůstu tak došlo v období Fialovy vlády, a premiér se tak v tomto případě nemůže donekonečna vmlouvat na předchozí vlády.

Toto jsou oficiální data, která dokládají neschopnost této vlády jednat a hájit tak ekonomické zájmy obyvatel této země. Když Eurostat v dubnu zveřejnil data za druhou polovinu loňského roku, byl nárůst cen plynu v ČR vůbec nejvyšší ze všech zemí EU. Tehdy se proti nim Fiala ohradil s tím, že jsou to čísla zavádějící a do podobného sporu se s experty dostal premiér i nyní. Od začátku příštího roku totiž vláda končí s dotováním cen energií, a i když se nám všem snaží namluvit, že zdražování nebude dramatické, podle odborníků dojde na přesný opak. Zdražit má silová elektřina, vrátí se poplatky za obnovitelné zdroje a taktéž se více než dvakrát zvýší platby za služby přenosové soustavy. V obou případech to jsou poplatky, které lidé v některých jiných zemích vůbec neplatí. Výrazné zvýšení, navzdory Fialovým slovům, predikuje také ERU, podle kterého se české domácnosti musí připravit na zdražení asi 1400 korun za MWh. Vládě tak evidentně nestačí, že už teď u nás za elektřinu platíme 2x až 3x více než zbylé země V4.

Neobratnou zahraniční politika ČR. Den před odletem na Blízký východ totiž padla mise ministra Sikely, který měl v Saúdské Arábii jednat mimo jiné o dodávkách ropy, která by u nás nahradila ropu ruskou. I když bylo jednání dlouho předem chystané, Saúdové jej na poslední chvíli odvolali. Čeští politici si nepomohli řečmi o vystoupení z OSN či focením se na proizraelské demonstraci. Vláda tak propásla další příležitost k důležitému obchodnímu i geopolitickému jednání, které mohlo pomoci negativní trend nárůstu cen energií zvrátit.

Jak chce potom ale pětikoalice nastartovat českou ekonomiku, když u nás lidé platí ve srovnání se sousedy za energie dvojnásobek a nezbyvá jim na jiné výdaje? Právě ceny energií u nás spouštějí sérii efektů, kvůli kterým je ČR jedinou – opakují JEDINOU – zemí EU, jejíž ekonomika ještě stále nedosáhla úrovně před pandemií covid-19. I v tomhle bohužel držíme smutný primát. Podle dat ČSÚ meziročně klesl hrubý domácí produkt o 0,6 procenta, pokles naše ekonomika zaznamenala také mezičtvrtletně, když ve třetím čtvrtletí poklesla o 0,3 procenta ve srovnání se druhým kvartálem tohoto roku. Z dat ČSÚ je patrné, že se v Česku nedaří průmyslu, obchodu, dopravě, ubytování ani pohostinství. Je to logické. Spousta lidí zkrátka nemá za co nakupovat, když jim platy sotva vyjdou na poplatky spojené s chodem domácnosti. Za překvapivě silný označuje propad spotřeby českých domácností ve srovnání s ostatními zeměmi EU také hlavní ekonom České bankovní asociace Seidler. A právě propad spotřeby začíná mít dopad také na nezaměstnanost, která ve třetím čtvrtletí oproti posledním datům o 0,7 % vzrostla. Reálná mzda se navíc propadá už sedm čtvrtletí za sebou, což je nejdéle v historii samostatné republiky, a podle Seidlera aktuální výsledky ekonomiky snižují i výhled pro hospodářský růst v příštím roce, ve kterém budou lidé v ČR znovu o kus chudší, kromě výrazně zdražujících energií také kvůli dopadům konsolidačního balíčku.

A vládě ani tohle nestačí. Nejen, že chce lidi dostat na mizinu, ale zdá se, že chce i to, aby to všichni věděli. Jak jinak si vysvětlit, že Sněmovnou bez jakékoliv diskuse prošla kontroverzní změna, kvůli které dojde k prolomení bankovního tajemství, aby Úřady práce získaly pravomoc nahlížet na bankovní údaje lidí, ale i jejich rodinných příslušníků? Tento návrh se navíc dostal do novely zákona jako pozměňovací návrh tak, aby se o něm, pokud možno, co nejméně vědělo a psalo. Návrh hojně začali kritizovat právníci s tím, že přece není možné, aby úředník mohl žádat o výpis účtu určitého člověka bez jeho souhlasu jen proto, že jeho příbuzný má zažádáno o státní sociální podporu. Podle ministra Jurečky je však takovýto razantní zásah do soukromí všech lidí v ČR v pořádku. Pokud nyní bude mít stát přístup k vašemu bankovnímu účtu a uvidí, za co vše utrácíte, může si o vás zjistit prakticky cokoli. Tím, že návrh byl přijat pouze jako pozměňovací návrh, tak vláda obešla Úřad pro ochranu osobních údajů, a udělala tak bezprecedentní krok vstřícnosti systému, ve kterém na nás bude dohlížet velký bratr. A média? Mlčí.

Stejně jako o dalších skandálech politiků pětikoalice, které v minulém týdnu vypluly na povrch. Poslankyně Šebelová ze STANu totiž ještě jako starostka obce Kunčice pod Ondřejníkem vzala pro obec dvacetimilionový úvěr od České spořitelny. Nic divného, kdyby za banku nepodepsal smlouvu její bratr. Holt, co je doma, to se počítá, a na uzavření dvacetimilionové smlouvy bratr bankéř rozhodně škodný nebyl.

V podobném duchu očividně přemýšlí i další zástupce STANu, ministr pro Evropské záležitosti Martin Dvořák, jehož syn Adam si našel místo na Úřadě vlády a čtyři měsíce dokonce spadal do sekce, které šéfoval jeho otec. Plat Dvořákova syna pak Úřad vlády odmítá zveřejnit. Asi abychom nevěděli, kolik všem těm poradcům z řad rodinných příslušníků STAN a ODS z našich daní platíme. Zkrátka transparentní stát v podání pětikoalice – o občanech vědět ideálně všechno, co se však děje za zdmi paláců, je v režimu přísne tajné. Jen pro úplnost – Dvořák mladší nyní pracuje na oddělení přímo podřízeném Fialovi...

V zahraničí to není o moc lepší. I když reflektory médií se teď více soustředí na Izrael než na Ukrajinu, s blížícími se prezidentskými volbami v USA – primárky začnou již v lednu 2024 – se množí důkazy, že velkou roli ve volbách bude hrát problematika korupce na Ukrajině a role rodiny samotného prezidenta Bidena.

Před několika dny prolomil své mlčení bývalý vyšetřovatel Scott Brady, který popsal, jak mu od roku 2018 Ministerstvo spravedlnosti USA i vysocí činitelé FBI házeli klacky pod nohy a znemožňovali mu dokončit vyšetřování role prezidentova syna Huntera z doby, kdy byl ve vedení ukrajinské energetické firmy Burisma, která čelila podezření z korupce. Podle tohoto vyšetřovatele Bradyho firma zaplatila Hunterovi a i jeho otci, který byl v té době viceprezidentem USA, každému 5 milionů USD, aby ji »ochránili před všemi druhy problémů«. Majitel Burismy Nikolaj Zločevsky potvrdil, že peníze Bidenům vyplatil, aby ho mj. zbavili tehdejšího ukrajinského prokurátora Viktora Šokina, což se nakonec po přímé intervenci Joe Bidena u prezidenta Porošenka skutečně na jaře 2016 stalo. Šokin nyní potvrdil, že Biden dal Porošenkovi nůž na krk a vydíral ho sdělením, že »pokud generálního prokurátora nevyhodí, nedostane Ukrajina slibovanou částku«. To potvrdil i Hunterův tehdejší obchodní partner Devin Archer. Demokraté z okolí prezidenta kontrovali tvrzením, že prokurátor Šokin byl vyhozen, protože sabotoval vyšetřování korupce.

Prokuratura potvrdila, že před časem nabídli Hunterovi Bidenovi lukrativní dohodu, podle níž se přiznal, že se vyhnul úhradě daní ve výši 2,2 milionů USD výměnou za ujištění, že nebude stíhán za to, že ve snaze získat revolver v říjnu 2018 lhal, že v té době nebral drogy. Neměl být stíhán dokonce ani za praní špinavých peněz. Dohoda však nenašla pochopení u soudkyně a Hunter vzápětí změnil výpověď a prohlásil, že je nevinný. A vyšetřování tak pokračuje. Hunterovi velmi škodí skutečnost, že si v opravě zapomněl svůj notebook, v němž vyšetřovatelé našli 103 000 SMSek, 154 000 emailů a více než 200 fotografií, které údajně prokazují jeho vinu.

Minulý měsíc jeden z republikánských kandidátů na prezidenta Vivek Ramaswamy přímo propojil současnou americkou politiku vůči ukrajinskému konfliktu s korupcí Bidenovy rodiny. A ujistil, že to bude jedno z témat prezidentské kampaně.

Nyní USA vydaly 22stránkový dokument, kde popisují kroky, které by měly pomoci Kyjevu v boji proti korupci. Ovšem v neveřejné verzi tohoto dokumentu, která je údajně třikrát delší a podrobnější, dala Bidenova administrativa jasně najevo, že má z rozsáhlé korupce na Ukrajině obavu, aby jejím prozrazením nepřišel Kyjev o podporu spojenců. Naprosto skandální. Tento dokument navíc prý obsahuje i detaily amerických cílů, včetně privatizace ukrajinských bank, a téma korupce prolíná celým dokumentem. Terčem je i korupce v ukrajinské armádě. Vyšetřuje se například podezření, že americké zbraně dodané Ukrajině se našly nyní v Gaze. Nyní vyšlo najevo, že už loni v červenci rezignovali tehdejší šéf Zpravodajské služby a Generální prokurátor kvůli prodeji západních zbraní zahraničním zájemcům.

Na tuto korupci upozornil i senátor Rand Paul, který prohlásil, že prezident Biden utajuje informace o tom, jak rozsáhlá je korupce na Ukrajině, která podle senátora patří k nejkorumpovanějším státům na světě. Do toho Alexander Markovskiy z newyorského Centra pro výzkum politiky obvinil prezidenta Zelenského, že se na vojenském konfliktu osobně obohacuje. Americká média mluví o tom, že Zelenský od novinářů vyžaduje, aby o korupci nepsali, dokud probíhají boje.

V americkém politickém zákulisí se čím dál častěji spekuluje o tom, že by Zelenský neměl vyhrát prezidentské volby v roce 2024, a poukazuje se na to, že starosta Kyjeva Kličko je »rozumnější a racionálnější«, což bude zapotřebí, až se bude jednat o »rekonstrukci Ukrajiny« po válce. Ta by totiž, podle Zelenského, měla stát neuvěřitelných 600-800 miliard USD. Podle ukrajinské Nadace pro demokratické Iniciativy téměř 80 % Ukrajinců považuje Zelenského za zodpovědného za korupci ve vládě a v armádě.

**Europoslankyně Kateřina KONEČNÁ,
předsedkyně ÚV KSČM přijede besedovat s občany
Kladenska ve středu 6.prosince 2023
v sále Baráčnického domu Kročehlavy (U Meisnerů).
od 15,30 hod.
Chcete znát pravdivé informace, přijďte.**

Byli občany jiného státu

Vše bylo dokonale připraveno. Doslova vše. Mnichovská dohoda podepsána, nacistické jednotky postupně obsazovaly na mapách zaznamenaná pásma a sudetoněmečtí soukmenovci v každé obci uspořádali vítací show (tak se tomu tehdy neříkalo), na náměstích hrál šraml a blasmusik doplněné podáváním eintopfu a slzami nadšených žen. Takové to byly chvíle onoho konce října a počátku listopadu roku 1938 v našich pohraničních územích. Tak to bylo zachyceno fotografy a kameramany. Bylo tu však i to nezachycené. Za těmi vojáky přišla totiž již dlouho předem organizovaná moc, která velmi rychle z bývalých občanů Rakousko-Uherska a poté Československa udělala říšské Němce. Souběžně »svou práci« konalo gestapo, které převzalo seznam nepohodlných od Sudetoněmecké strany, později dokonce od české policie, a odstranilo je z cesty nové moci, pokud sami neopustili z obavy o život zabraná území.

Je 5. listopad. Češi se ještě nevzpamatovali z Mnichova, dr. Beneš pod vzrůstajícím tlakem abdikoval, zemi začala přebírat polofašistická pravice. Tak tomu bylo před osmdesáti pěti lety uvnitř nových hranic. Vně hranic, tam už se obyvatelé hovořící německy stávali říšskými občany a zbavili se tak československého občanství. Škrtnutím pera začali podepisovat každý sám za sebe převzetí svého nového dokumentu a slib dodržovat zákony státu, do něhož přece chtěli jít a dostali se. 5. listopadu 1938, zopakujme si to datum, bylo oficiálně rozhodnuto, že stranu SdP, bez hlasování členů, přebírá Hitlerova NSDAP. Jenže jejich členů bylo moc. Co s tím?

Kdyby všichni byli přijati, tedy milion tři sta tisíc, rázem by se nová župní organizace se sídlem v Liberci stala největší politickou silou v Německu. Proto se stanovily podmínky. Kromě členů vedení, tedy Führerů a podführerů (od zdola nahoru), kteří většinou byli okamžitě přijati, se zohledňovala délka členství nejen v samotné SdP, ale v mnoha militantních protičeskoslovenských organizacích, »čistota krve«, někdy i fyziologické předpoklady. Tak se dostalo na čtyři sta padesát tisíc vybraných. Stejně pak šlo o nejpočetnější organizaci ve státě po Berlínu.

Těm, na něž se nedostalo, se nějak muselo poděkovat. A tak byla ve výtvarné dílně mnichovského profesora Kleina vytvořena medaile, jejíž zřizovací dekret o třináct dnů později podepsal Adolf Hitler a postupně byla udělována zasloužilým. Tak byli vyznamenáváni ti nejaktivnější, kteří se nejvíce podíleli na likvidaci dosavadního československého státu. Bylo to přes milion sto padesát tisíc mužů a žen, přičemž ti nejvýznamnější rozbíječi republiky dostali na sto třicet tisíc spon s motivem Pražského hradu. Nebylo to sice hned, uplynul nějaký pátek, ale to už gestapo přesně vědělo, komu vyznamenání udělit a komu nikoli. Z tří milionů stotisíc občanů Československa hlásících se k německé národnosti, vč. poněmčených židů, tedy čtyřicet procent. Pokud bychom ovšem odečetli židy, pak byla vlastně vyznamenána polovina »sudetoněmeckého« obyvatelstva.

Co z toho všeho však vyplývá? Proč vůbec o takové prkotině, jakou je sloučení SdP a Nacionálně socialistické německé dělnické strany, jež neměla nic společného nejen se socialismem, ale ani s dělnickým hnutím, jsem dnes psal? Ano, proč? Protože je dnes opět slovo »odsun«, k němuž došlo po válce na základě Postupimské dohody, vyslovováno i jako »vyhnání«. Tehdy byli odsunuti – v postupimských dokumentech se užívá slova »transfer« – občané jiného státu, kteří se zapojili do zničení první československé republiky. Ne jistě všichni. Ti z Němců, kteří se postavili proti nacismu, se často ocitli v koncentračních táborech, nebo bojovali ruku v ruce s jinými národy proti hrůznému hitlerismu, či museli uprchnout do zahraničí.

Mnozí se nedočkali osvobození. Namátkou mladá Hertha Lindnerová, Pavel Haas, Kurt Konrad... Mezi těmi, kdo mohli zůstat či se vrátit domů byli i německy mluvící Židé, z Německa před Hitlerem uprchnuvší antifašisté všech směrů. Ti odsunuti nebyli, ti byli dál právoplatnými nositeli československého občanství, ani ti, kterým čeští spoluobčané potvrdili, že se nikdy neprovinili proti Čechům. Známé stovky takových příkladů. Ctíme bojovníky proti nacismu, emigranty před nacismem, neprovinivší se a pomáhající. Jen namátkou jmenujme Wenzla Jaksche, Egona Erwina Kische, Augustina Schramma, příslušníky rodiny Swojanovských, Jiřího Voskovce, Hugo Haase, skláře Spitzovi, Leo Haase, Franze Werfela, Karla Kreibicha, Maxe Broda, dohlázele protektorátního filmu, Wilhelma Söhnela, bratra Herrmanna Göringa průmyslníka z plzeňské škodovky Alberta Günthera...

Jejich poválečné osudy mohly být později křivolaké. Studená válka se týkala všech stran. Osudy začínaly mít různé barvy a někdy až příliš dramatické. To je však už další kapitola historie nejen naší země. Tehdy v onom podzimu roku 1938, 5. listopadu, byla SdP sloučena s hitlerovským nacismem, následovalo přijetí občanství Říše a brzy poté vyznamenání pro čtyřicet, vlastně skoro pro padesát procent sudetoněmeckých obyvatel za to, že se aktivně podíleli na zničení Československa.

A odsun? Odsunuti byli občané cizího státu, kteří se svými postoji v roce 1938 proti Československu provinili. Omlouvat se dnes nebo děkovat potomkům těchto lidí za jejich dosavadní činnost může jen ten, kdo nezná historii, anebo by ji chtěl převrátit. Těžko to však je v zájmu českého národa

J.Kojzar iportal

105. let od vzniku Československa

Den před státním svátkem 28.října zástupci OV KSČM Kladno přišli na Kladenské hřbitovy, aby položením kytky uctili památku padlých rudoarmějců a kladenských občanů. Předsedkyně E.Vlčková stručně připomněla význam 28.října - 105. výročí vzniku Československa, z něhož nám zbylo již jen ono Česko. Nemohla opomenout válečné konflikty v Evropě i v Pásmu Gazy. Nakonec i blížící se Dušičky – svátel zemřelých, kdy by žádný hrob neměl být opuštěný. Ono i počasí již tento den bylo přímo „dušičkové“.

Věneček pak byl položen i na hrob sovětských vojáků ve Vrapicích a u sochy Rudoarmějce v Kročehlavech.

EV, foto J.Kůstka

LUDVÍK SVOBODA 4

Mezitím Ryšův bratr označil gestapu i velitele Němce, zatčen byl i Brauner. Kasík do protokolu uvedl dlouhý seznam domácích pomocníků parašutistů. Zatčený přítel - soused Rait propašoval z vězení moták, že je vše ztraceno, radil útěk. Poslední volný byl už jen Ryš. U Svobodů zazvonil zrádce Kasík v doprovodu Braunera s tím, že jsou parašutisté, kolega je zraněný, že paní musí sjednat schůzku se Sedláčkem – což

bylo Ryšovo krycí jméno. Irena řekla, že jakýsi Sedláček oravdu u nich hledal podnájem, oni ale že nic nepronajímají. Potlučený Brauner mlčel, jen jednou mrknutím dal najevo, že neprozradil nic důležitého. Zoe pak náhodou viděla, jak Braunera odváží policejní auto. Kasík se ještě znovu vrátil a vnutíl Ireně lístek, zvoucí Sedláčka-Ryše na schůzku. Spolu s vrchním strážmistrem Sedláčkem, (odbojářem), zpracovala pro Gestapo hlášení, že u ní hledal byt jakýsi Sedláček a vylíčili Kasíkovy návštěvy. Irena ještě poslala Zoe, aby varovala organizaci, že Brauner je zatčen. Už nebylo na co čekat. Jednotlivě se vytrhali na nádraží do Postoupek, nalahko - Zoe s notami, Mirek s houslemi. Po delší době vyšla Irena s nákupní taškou. Dělalí, že k sobě nepatří. Odjeli do Hroznatína se zastávkou v Nezamyslicích, kde se setkali se svou bývalou hospodyní Filčou. První útulek jim poskytl Svobodův nevlastní bratr Nejedlý. Poté se rozloučily a vyhlásily, že odjíždějí ke známým do Prahy. Přestěhovali se však jen na druhý konec vesnice ke Svobodově sestře Marii, kde našli na nějakou dobu útočiště. Sedmnáctiletý Mirek pak odjel do Brna a Nezamyslic, aby varoval některé další odbojáře. Objevil se tam i Kasík, kterého Filča znala jako odbojáře a tak mu prozradila jejich pobyt. Ani Mirek nevěděl o jeho zradě. Náhodou se s ním setkal v Nezamyslicích ve mlýně u Stratilů, varoval ho před gestapem a nabídl mu i Ryšovi, (až ho Kasík najde), ubytování v Hroznatíně. Odboj varoval telegramem Mirka, aby okamžitě z mlýna odjel, ten to ale podcenil. Právě tuto noc spustilo Gestapo akci, při níž zatklo na 50 osob, také Filču, mlýnářovu rodinu. Všichni byli nelidsky mučeni. Mirek nic neprozradil, nezlomilo ho ani dvoudenní svázání do kozelce. Stanný soud nařídil 7.10.1941 pro muže trest smrti, pro ženy a nezletilého Mirka koncentrační tábor. Z Mauthausenu byl návrat nežádoucí. Po pokusu o útěk byl 7. března 1942 usmrčen pravděpodobně injekcí.

Ani Ryš nepřežil. V Brně se 12. května 1942 náhodou potkal s dříve zmíněným zrádcem Mišutkou. Ten ho přivedl přímo do rukou Gestapa. Všichni ze skupiny byli popraveni. Kasík získal důvěru, přijal německé občanství. Musel narukovat do armády, jeho stopa končí koncem války někde v Itálii.

Irena i Zoe válku přežily jako štvanci. Gestapo, informované Kasíkem uzavřelo

Hroznatín. Naštěstí fingovaly odjezd a od Nejedlých se tajně přemístily ke Svobodově sestře Marii na druhý konec vesnice. Kde jsou! Ano byli tu, odjely do Prahy, jména nevím, oni tam mají mnoho známých. Přes surové bití je bratr neprozradil. Oddělené výslechy, ale výpovědi se shodovaly. Obě ženy se zatím u Marie zahrabaly do slámy v podstřeší stodoly, až k nim však razie nedorazila. Odjezd Svobodových si totiž Gestapo prověřovalo na nádraží. Přednosta

stanice potvrdil, že je zná, odjely, jen si už nevzpomene, kam jim vydal lístek. Bylo to do Prahy? Ne, to bych si určitě pamatoval, od nás do Prahy nikdo nejedzí. Usoudili, že by si asi nekoupily lístek tam, kde se chtějí skrýt, prozatím vše dobře dopadlo. Irena se Zoe se raději přemístily v noci do blízkého Nového Telečka, kde získaly úkryt u Kotačkových a pak u Kratochvílových. Obě rodiny jim vybudovaly úkryty pod podlahou a pro případ nouze ještě lesní skrýš. Gestapo nepřestávalo pátrat, na všech veřejných budovách byly zveřejněny jejich fotografie. Jedna z razíř byla ukončena nedaleko jejich skrýše. Jídlem pomáhal zásobovat jeden z příbuzných, Jan Doležal, který také dělal doprovod při nočních procházkách, Irena ho vyslala do Kroměříže ke svému švagrovi Strakovi, aby se dozvěděla, co se stalo s Mirkem. Jan se však téměř srazil ve dveřích s pátrajícím gestapákem. Kdo to byl? Tož já se přiznám, známý ze statku nám přinesl trochu mléka, vím, že se to nesmí. Sousedův kluk na kole byl u „dárce“ dřív a tak sedlák gestapákovi potvrdil svůj „přestupek“. Gestapo neúspěch netolerovalo. Postupně zatko snad všechny příbuzné - od nikoho se nic nedozvědělo. Statečný Jan věděl vše, ale nic neprozradil, život ukončil v Mauthausenu.

Pavel Hruban

PÍŠETE NÁM Novináři, kde je vaše profesionální čest ?

O novinářích se říká, že jsou to v podstatě "hlídací psi demokracie". Budeme-li se držet tohoto trefného příměru, potom tu něco nehraje. Komu a jakéže demokracii slouží ti západní "hlídací psi demokracie" ? Západní i naši maistreamoví novináři často publikují zprávy, které píšou od redakčních stolů, jakoby si je z prstů vycucali a nebo jim je někdo přímo nadiktoval? Bojí se politikům pokládat otázky, takřkajíc přímo na tělo. Jakoby ti západní "hlídací psi demokracie" byli ustrašené "čivavy", hovíci si u páníčků na gauči, dobře krmení a bojící se, aby se na ně páníčkové nerozhněvali. Své bohaté a mocné páníčky brání a na jiné ostře útočí. Je tu však ještě jedna zásadní otázka, a to je, jakou demokracii v současnosti ten Západ disponuje. Současná západní liberální demokracie není pravou a čistou rovnoprávnou demokracií pro všechny stejnou. Je to zlovlný anarchismus dopříván chudé "lůze", avšak pro sobecké a bezcitné dravce je tato pseudodemokracie rájem na zemi. Kapitalismus je v podstatě plutokracie založená na diktátu kapitálů nadnárodních korporací a diktatuře všehoschopných politických oligarchů. Takovýto zlodějský a válečnický režim, ty západní mainstreamové "čivavy" urputně brání.

Na závěr prosba. Novináři, prosím vás, najděte v sobě tolik odvahy a cti a braňte skutečnou demokracii, tu lidskou, ne tu šíleně zlovlnou. Braňte svobodu. Braňte mír a bezhlavě neslužte těm vládním nenávisným militantům a šovinistům. Nebojte se pokládat politikům zásadní a nepříjemné otázky. Vzdělávejte se historií i současností, ať jste moudřejší než ti politici, aby se vám nestalo to samé, co novináři v Kanadě, který byl před širokou veřejností, v rozhovoru s ojedinele rozumným politikem, naprosto znemožněn.

Najděte v sobě odvahu a čest zeptat se politiků, p. presidenta P. Pavla, premiéra P. Fialy, min. Černochové, min. Lipavského, min. Rakušana, co si myslí od událostech na Ukrajině v letech 2014 až do invaze ruských vojsk na Ukrajinu. Jak se dívají na upalování lidí zaživa v Domě odborů v Kyjevě, co si myslí o zabíjených dětech v Donbase a Luhansku, ležících v Alejích andělů a rovněž o postřelených ruskojazyčných Ukrajinců v Petropavlovsku. To bylo v souladu s praxí západních demokratů ? To nebyla genocida ? Chtěla jsem si ověřit mnou popsáná zvěrstva, kterými argumentují na závěr této výzvy novinářům určené, abych náhodou nešířila dezinformace a ejhle. 8 let trvajících dění na Ukrajině od r. 2014 jakoby zmizelo, nikdy neexistovalo, jen mnoho článků plné špíny o Rusku. I touto podlou, jednostrannou propagandou, zamlčováním, vyhrává Západ ty svoje invazivní "svaté války" na východu Země? Necht' nám tyto zprávy z let 2014 na Ukrajině osvětlí naši "moudří" vládní politici, abychom nevěřili dezinformacím a nešířili je dál.

E. Smutná

Kalendáře KSČM na rok 2024 jsou k dostání na OV KSČM v Kročehlavech Cena 70 Kč

Milady Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077-

mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky nevracíme